

VED GRAVA

Eg veit i himmerik ei borg, ho skin som soli klåre,
der er kje synder eller sorg, der er kje gråt og tåre.

Der inne bur Guds eigen Son i herlegdom og æra,
han er mi trøyst og trygge von, hjå honom eg skal vera.

Så hjelp oss du, vår Herre Krist, ditt blod for oss har runne:
Din beiske død har sant og visst oss himmelriket vunne.

Me takkar deg til evig tid, Gud Fader, alle saman,
for du er oss så mild og blid i Jesus Kristus! Amen.

T Tysk, før 1600 - M Norsk folketone (Hallingdal)

Varm takk til deg som kom og var med oss i dag.

Familien

*Prest: Bjørn Tore Sæle
Organist: Magnus Blom*

www.nordh-bb.no

© inmemory.no | Design: 1686

PRELUDIUM

OPNINGSSALME

Kjærlighet fra Gud
springer like ut
som en kilde klar og ren.

I dens stille bunn,
i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud
som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud
er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet.

T.J. N. L. Schjørring 1854 - M.H. S. Thompson 1852

LYDFIL VED MINNEORD

Eg ser (Bjørn Eidsvåg)

SALME FØR TALEN
Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

T Christian Richardt 1867 - M.C. E.F. Weyse 1838

Vår Far i himmelen!

Lat namnet ditt helgast. Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freistung, men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt, og makta og æra i all æve.
Amen

SALME ETTER TALEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høy, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

T.A. H. H. von Fallersleben 1837 - M.J. Chr. H. Rinck 1827

POSTLUDIUM